

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex capite ultimô lib. 1. Esdræ, in quo describitur
Pœnitentia Esdræ & Populi &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

consumperat apud Samaritanos, peccatricem conversurus, & Evangelicâ Luce cæteras terræ illius Incolas illustraturus: tam parvô tam tempore durans cum Samaritanis societas videbatur, sufficienter causam dedisse, etiam divinam Christi puritatem de turpi Haraseos maculâ suspectam fieri. O Christiane! quanta tu dabis perversiōnis tuae signa, qui non Religionis Zelò, non pietatis studiō, sed levitatis vel curiositatis gratiâ suspecta de vitiis quæris, aut saltē non fugis confortia?

Doctrina 2.

*Desumpta ex capite ultimō lib. I. Esdræ, in quo describitur Pœnitentia
Esdræ & Populi &c.*

Considera I. **Q**uām sollicitos oporteat esse superiores, præsertim N. 354. Ecclesiasticos pro salute subditorum: Eldras enim pro obtainenda Populo venia, & amovenda Dei vindicta, tamdiu in pavimento pœnitens jacuit, donec rogatus sit à suis subditis, ut rigidissimæ pœnitentiæ tandem imponeret finem surgendō. Patriarcha Jacob veri Superioris & Pastoris Ecclesiastici in se typum exprimens, dum familiæ suæ ob barbarum fratris Esau furorem ruinam timeret, eam primò in duas turmas divisit, afferens: si venerit ad turmam unam, & percusserit eam, alia turma, que reliqua est, salvabitur. Deinde ipsem in prima turma & in acie animosi Ducis instar periculo caput exposuit. Quare de illo exclamat S. Chrysost. vclut propugnaculum eorum quoddam se ipsum ante cæteros locans paratus erat ferum illum & minas, quemadmodum suspicabatur, spirantem excipere primus. Salvator noster, Gregis sui Petro salutem commisfurus, non unā tantum, sed trinā vice de amore, quem erga se geret? quæsivit, dicturus per hoc: plus amoris & sollicitudinis in pastore requiri, ut crediti sibi gregis saluti, quām propriæ impendat. Atque hinc idem Salvator Joan. 11. inquit: bonus pastor animam dat pro ovibus suis &c. Talem hærcle se ipsem comprobaverat: timens enim in horto periculum, quod discipulis eō tempore imminiebat, ocius omnem Judæorum furorem in se solum concitavit, afferens: si me queritis, finite hos abire. Sicut figurato figura, sic Moyses præluisit Christo; is siquidem vindicem Dei manum à Populo amoturus Exodi 22. exclamavit.

exclamat: *aut dimitte eis hanc noxam, aut dele me de libro vite.* Non defuerant ad probandam Aaronis vocationem aliæ arbores: & tamen divinâ agebatur Providentiâ, solam Amygdalinam virginem fuisse assumptam: cui sicut natura indidit, alias omnes arbores præcedere germinandô, & exponendô se manifestis tempestatum periculis, ita Pastorem per hanc Deus admonere voluit: ut insigni florescens fortitudine, nulla refugeret pericula, pro salute gregis sui subeunda. Hæc considerans Christiane Superior & Pastor, vide: quomodo tuo satisfasias officio? quomodo resistas rapaci lupo, tuum gregem per varias tentationes infestanti? quomodo pro avertenda Dei vindicta in poenitentia exercitiis perdures cum Esdra? quomodo ægrotis succurras Sacramentorum administratione? erras niniùm amore tui, si ea de causa remissior es in cura animarum, & providendis ægris, quod tuæ cuti metuens, deferendô paucos dicas: te integræ communitati conservandæ & salvandæ laboraturum. Si talia egissent Apostoli, quibus penè solis ædificium totius Ecclesiæ nitebatur, nec sanguinem, nec vitam profudissent: quod tamen efficacissimum fuerat antidotum perfidiae tollendæ, ac stabiliendæ fidei.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 2. Esdra, in quibus describitur Luctus Nehemia ob Iudaorum afflictionem, ejus Acta cum Artaxerxe pro obtinenda Jerosolyma.

N. 355. Considera 1. In signem Nehemiacæ zelum, quem gessit pro Jerosolyma & Incolis ejus, vi cuius tam amarî lacrymis ruinas murorum & portarum hujus urbis deslebat, rogans pro eorundem reparatione, & restitutione Gentis Hebraicæ in statum pristinum. Verba sunt cap. 1. murus Jersusalem dissipatus est, & porta ejus combusta sunt igni. Cumque audisset verba ejusmodi, sedi, & flevi, & luxi, multis diebus &c. O Christiane! si ruina materialium murorum unicæ civitatis tam amaras lacrymas ex oculis Nehemiacæ extorxit, quas extorqueat ex oculis tuis ruina toti animarum, peccatis suis ad interitum properantium? & quid oporteret impendere: ut illæ per veram pœnitentiam restaurarentur? Christus Dominus tantò ardebat zelô salutis animarum, ut S. Brigitæ apparet lib. 7. revelat. c. 12. dixerit; si foret etiamnum